DOMSTOLENS DOM
av den 16 februari 1977*

I mål 20/76

har Finanzgericht Baden-Württemberg, Aussensenate Stuttgart, till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Schöttle & Söhne OHG, Oberkollwangen

och

Finanzamt Freudenstadt.

Begäran avser tolkningen av artikel 95 i EEG-fördraget.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden H.Kutscher, avdelningsordföranden P.Pescatore samt domarna J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O' Keeffe och A. Touffait,

generaladvokat: F. Capotorti,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom beslut av den 17 december 1975, som inkom till domstolens kansli den 23 februari 1976, har Finanzgericht Baden-Württemberg, enligt artikel 177 i EEG-fördraget, ställt olika frågor om tolkningen av artikel 95.1 i fördraget, genom vilken medlemsstaterna förbjuds att "direkt eller indirekt, på

* Rättegångsspråk: tyska.

varor från andra medlemsstater lägga interna skatter eller avgifter ... som är högre än de skatter eller avgifter som ... läggs på liknande inhemska varor".

2 Dessa frågor har uppkommit inom ramen för en tvist mellan en tysk importör av grus från franskt territorium och Finanzamt Freudenstadt, i vilken det ifrågasätts om den tyska avgiften på godstransporter på väg är förenlig med artikel 95.1 i fördraget, i den mån som importören, för i alla avseenden jämförbara transporter, har tvingats betala avgiften när det gäller den franska varan men har kunnat genomföra transporten utan att betala avgiften för den inhemska varan.

3 Det finns anledning att erinra om de väsentliga kännetecknen i den tyska lagen om beskattning av godstransporter på väg.

De nationella bestämmelserna

4 Den ifrågavarande avgiften ingick i den rad av åtgärder som beslutades år 1968 för att säkerställa samordningen av olika transportmedel.

Inom ramen för dessa åtgärder var syftet med avgiften på godstransporter på väg att leda över långväga transporter till järnvägar och inre vattenvägar.

Följaktligen har närtransporter, som rimligtvis inte kan ledas över från vägarna, undantagits från avgiften.

5 I den berörda lagen åberopas därför de definitioner av begreppen långväga transporter och närtransporter som ingår i den tyska lagen om godstransporter på väg, "Güterkraftverkehrsgesetz" (Bundesgesetzblatt 1952 I, s. 697).

Det framgår av 2 § i denna lag att närtransport omfattar alla godstransporter som utförs för andras räkning med motorfordon inom gränserna för en kommun eller ett "närområde".

Närområdet är det område som ligger inom en omkrets på 50 km räknat i rät linje från centrum av den kommun där lastbilen hör hemma och omfattar territoriet för varje kommun vars centrum befinner sig inom denna omkrets.

Om en kommun har flera centrum omfattar närområdet det territorium som ligger inom en omkrets på 50 km från varje centrum, med det resultatet att närområdenas territorier kan vara av olika storlek.

6 Ett motorfordon som är registrerat i utlandet anses höra hemma i den gränskommun där det passerar den tyska gränsen (6 b § i "Güterkraftverkehrsgesetz", ändrad genom "Viertes Gesetz zur Änderung des Güterkraftverkehrsgesetz", Bundesgesetzblatt I, s. 1157).

7 En långväga varutransport omfattar varje godstransport med motorfordon som sker utanför eller lämnar närområdet.

8 Det skall framhävas att avgiften beräknas efter godsets vikt och den avverkade sträckan, och att den vad gäller transporter för egen räkning beräknas progressivt.

9 I den ifrågavarande lagen fastställs det att både långväga godstransporter och internationella närtransporter omfattas av avgiften.

Däremot är internationella transporter som börjar eller slutar inom gränskommunens närområde undantagna från avgiften.

Sålunda behandlas internationella transporter på samma sätt som interna transporter som sker med lastbil hemmahörande i gränskommunen.

10 Det framgår av handlingarna att uttaget av avgiften på internationella närtransporter, under vissa, närmare angivna omständigheter, kan utgöra ett hinder för handeln inom gemenskapen genom att det, för en transport inom närområdet med en inhemsk lastbil, endast tas ut avgift om den tyska gränsen passeras.

Den första frågan

11 Det första frågan lyder:

"Är en skatt eller avgift på godstransporter på väg som tas ut i förhållande till den sträcka som avverkas på det nationella territoriet en skatt eller avgift som läggs på varor enligt artikel 95 i EEG-fördraget".

12 I artikel 95.1 fastställs det att ingen medlemsstat, direkt eller indirekt, på varor från andra medlemsstater skall lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än de skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska varor.

Syftet med artikel 95 är alltså att avlägsna sådana dolda restriktioner för den fria rörligheten för varor som kan uppkomma till följd av en medlemsstats skattebestämmelser.

13 Med hänsyn till den nämnda bestämmelsens allmänna systematik och syfte bör begreppet skatt eller avgift som läggs på en vara ges en extensiv tolkning.

14 Sådana restriktioner kan bli följden av en avgift som i verkligheten uppväger de avgifter som läggs på ett företags verksamhet och inte på varorna som sådana.

Detta problem uppkommer inte när den inhemska och den importerade varan beskattas vid samma tillfälle till följd av en bestämd verksamhet, till exempel utnyttjandet av inhemska vägar.

15 En sådan avgift, som omedelbart återverkar på den inhemska och den importerade varans pris, skall dock, med stöd av artikel 95, tillämpas på ett sådant sätt att de importerade varorna inte diskrimineras.

16 Svaret till den nationella domstolen måste därför bli att de skatter eller avgifter "som indirekt läggs på varor" enligt artikel 95 i EEG-fördraget även omfattar en avgift som tas ut på internationella godstransporter på väg i förhållande till den sträcka som avverkas på inhemskt territorium och det berörda godsets vikt.

De andra, tredje och fjärde frågorna

17 Genom de andra, tredje och fjärde frågorna ombeds domstolen att tolka förbudet mot att på utländska varor lägga en skatt eller avgift som är högre än den som läggs på den inhemska produktionen, med hänsyn till följande:

1. Möjligheten till olika behandling av den importerade varan kan i alla händelser endast uppkomma om denna vara levereras inom ett område

som är ca 50 km brett och sträcker sig parallellt med gränsen på ett avstånd av 50 km från denna.

2. Avgiften i fråga läggs på samma sätt på både transport av utländska varor till det nationella territoriet och transport av inhemska varor till utlandet.

3. Syftet med denna avgift är transportpolitiskt och den diskriminerande verkan kunde endast ha förhindrats till priset av en betydande ökning av de administrativa kostnaderna, och den var begränsad till åren 1969–1971.

18 Dessa frågor bör besvaras tillsammans.

19 Syftet med artikel 95 är att säkerställa att tillämpningen av intern beskattning inte resulterar i att det på varor från andra medlemsstater läggs skatter eller avgifter på varor från andra medlemsstater som är högre än de skatter eller avgifter som läggs på liknande inhemska varor på den nationella marknaden.

Det saknar därför betydelse att avgiften också tas ut på samma villkor på inhemska varor som exporteras och på importerade varor.

20 Det är en överträdelse av artikel 95.1 när den skatt eller avgift som läggs på den importerade varan och den som läggs på den liknande inhemska varan beräknas på olika sätt och enligt andra metoder, så att det, även om det bara sker vid vissa tillfällen, resulterar i en högre beskattning av den importerade produkten.

21 Beskattningen av den importerade produkten är högre när de villkor enligt vilka transportören beskattas är olika för internationella transporter och rent nationella transporter, så att den vara som befordras inom landet inte omfattas av avgiften medan däremot den importerade varan under jämförbara förhållanden gör det.

För att, med hänsyn till tillämpningen av artikel 95, jämföra avgiften på den vara som befordras internt med avgiften på den importerade varan skall hänsyn tas inte enbart till underlaget för avgiften utan även till de fördelar eller undantag som är förenade med var och en av varorna.

För att beskattningen av den importerade varan skall bli högre är det tillräckligt, under givna omständigheter, att den inhemska varan kan trans-

porteras samma sträcka i medlemsstaten utan att avgiften tas ut medan den tas ut för den importerade varan av den enda anledningen att gränsen har passerats.

I detta hänseende är det den nationella domstolen som i de särskilda fallen skall jämföra de situationer som kan uppstå.

22 Det framgår av de uppgifter som den nationella domstolen har lämnat att en tillämpning av olika villkor för beskattning ibland kan leda till ett verkligt hinder för den fria rörligheten för varor, såväl för internationella som nationella transporter.

Det förhållandet att det hinder som uppkommer genom en nationell avgift är av obetydligt och tillfälligt slag och att detta hinder i praktiken endast kunde ha undvikits genom att avgiften avskaffades är inte tillräckligt för att utesluta tillämpningen av artikel 95 i fördraget.

Genom andra delen avdelning IV i fördraget ges medlemsstaterna, i fråga om den gemensamma transportpolitiken, möjlighet att lösa konkurrensproblemen mellan de olika transportmedlen, dock utan att inkräkta på principen om fri rörlighet för varor.

Avsaknaden av en sådan politik kan dock inte berättiga ett undantag från artikel 95 i fördraget.

Rättegångskostnader

23 De kostnader som har förorsakats Förbundsrepubliken Tysklands regering och Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla.

Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

– angående de frågor som förts vidare av Finanzgericht Baden-Württemberg genom beslut av den 17 december 1975 – följande dom:

1) **En skatt eller avgift "som indirekt läggs på varor" enligt artikel 95 i fördraget måste också tolkas som en avgift som tas ut på internationella godstransporter på väg i förhållande till den sträcka som avverkas på inhemskt territorium och det berörda godsets vikt.**

2) **Syftet med artikel 95 är att säkerställa att tillämpningen av intern beskattning inte resulterar i att det på varor från andra medlemsstater läggs skatter eller avgifter som är högre än de skatter eller avgifter som läggs på liknande inhemska varor på den nationella marknaden och det saknar därför betydelse att avgiften också tas ut på samma villkor på inhemska varor som exporteras och på importerade varor.**

3) **För att, med hänsyn till tillämpningen av artikel 95, jämföra avgiften på den vara som befordras internt med avgiften på den importerade varan skall hänsyn tas inte enbart till underlaget för avgiften utan även till de fördelar eller undantag som är förenade med var och en av varorna.**

4) **Det förhållandet att det hinder som uppkommer genom en nationell avgift är av obetydligt och tillfälligt slag och att detta hinder i praktiken endast kunde ha undvikits genom att avgiften avskaffades är inte tillräckligt för att utesluta tillämpningen av artikel 95 i fördraget.**

Kutscher Pescatore Mertens de Wilmars

Sørensen Mackenzie Stuart O'Keeffe Touffait

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 16 februari 1977.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

R. Lecourt
Ordförande